

Mons. Antonín Svoboda,
děkan v městský vikári v Písku,
pomocný komoří, č. mons. kardinál Buděj.,
nar. Svitkov 1879, vyz. 1908, † 18/IX. 1937;

Václava čelá kněžství věnoval vake' líse a národní
rolí. Působil v Písku 34 roky, jako kaplan, katecheta,
a od r. 1919 jako děkan.

Byl upřímným vlastencem a ve svých kázáních
a ve svých spisech, dával za příklad zbožného
a pravého pívota naše národní věsta, jichž byl vrostlým

činitelem. Jeho činnosti je bohatá i po stránce literární: k jeho pera vyšla řada
náročných hes a román pro děti i dospělé: „Boží lidem slova' rule“ a „Střední večer opustěného
světla“ a divadelní hry: „Křesťus vítěz“, „Okovy spádky“ obě z doby prvohradovské krásotvů.
„Dějiny historie Slovy'na“, „Prodané duše“, o puvobení národních misie“, „Písecká P. Maria“,
„Historie puvobých dělníků“, přispíval do „Kavčevni“, do „Hlasu lidu“, puvobem je sbírka básní
k Boží Srdci Páně.

Láska o duhu Boží vedla jej k nákladným opravám kostelů puvobých, včelstě
děkanovského a kostela Návst. Trojice. Počívaje i nové zvony.

S jeho pomocí zřídili si bři puvobená obec vladní poměcné křesťovky a kapličkavni.
V pokoji odpočívá si po boji: země naše drabě, jichčestě, buclia' si' lahkov!

Karel Bohdan Ort:

POSMRTNÁ UZPOMINKA
PAMATCE PÍSECKÉHO DĚKANA
MSGRA ANTONINA SUOBODŮJ.

Matička Tě čeká, syničku můj zlatý,
deset let již tomu, co mně volal Pán,
nyní sen se splní, syniček se vrátí —
ach, jak Tebe, dítě, ráda uvítám!

Na tom srdci matky nejlépe se dřímá,
tam se bolest schová — ztiší docela —
sklonit hlavu bolnou do matčina klína,
ach, to štěstí, dítě, dřív jsem neměla.

Prahla jsem jak jelen po vodičce své,
mítla jsem, ach, mítla touhou, dítě mě,
nyní zas' Tvá hlava u matičky mile —
v náručí mé lásky spočine.

Dříměj tiše sen svůj sladký
na klně Tvé drahé matky.

